

**ĐEM TÂM TÌNH VIẾT LỊCH SỬ
THƯ THỨ HAI GỬI QUÝ VỊ SĨ QUAN HOA KỲ GỐC VIỆT**

NƯỚC MỸ RỒI SẼ RA SAO ?

BẰNG PHONG ĐẶNG VĂN ÂU

Thành phố Westminster, California ngày 1 tháng 11 năm 2016.
Chào quý anh chị sĩ quan gốc Việt trong Quân lực Hoa Kỳ thân mến,

Ngày 1 tháng 8 năm 2016, tôi nhận danh một người lính trong Quân lực Việt Nam Cộng Hòa viết bức thư thứ nhất để tâm tình với quý anh chị về tình cảnh nước non mình. Lẽ ra một tuần sau đó tôi sẽ viết tiếp bức thư thứ hai, nhưng vì bận mãi mê theo dõi cuộc tranh đua của các ứng cử viên Tổng thống của hai đảng Cộng Hòa và Dân Chủ, nên hôm nay tôi mới viết cho quý anh chị bức thư này. Bằng kinh nghiệm nã nê, chua xót của một người bị mất nước, luôn luôn trăn trở số phận giống nòi, tôi có đôi điều suy nghĩ về nền chính trị ở Mỹ hiện nay qua cuộc tranh cử, để trình bày với quý anh chị, những quân nhân Hoa Kỳ gốc Việt ưu tú rất có triển vọng đóng vai trò lãnh đạo nước Mỹ trong tương lai.

Vì sao tôi bị làm kẻ mất nước?

Bài hát “Gia Tài Của Mẹ” của nhạc sĩ Trịnh Công Sơn có câu **“gia tài của mẹ, một bộn lai căng; gia tài của mẹ, một lũ bội tình”**, theo tôi, đó là câu hát nói lên cái tội của con cháu đưa tới sự mất nước.

Hồ Chí Minh và đồng bọn du nhập vào đất nước một thứ chủ nghĩa ngoại lai, phi nhân, vô thần với chủ trương **“trí phú địa hào, đào tận gốc tróc tận rễ”** và ví tôn giáo như thuốc phiện cần phải bài trừ. Thế mà có những trí thức Việt Nam danh tiếng và những nhà tôn giáo tên tuổi chạy theo phụng sự **CON QUỲ CỘNG SẢN** hết mình. Bọn người đó là một lũ lai căng, vọng ngoại.

Những nhà trí thức danh tiếng được đào tạo ở ngoại quốc tự hào trí hiểu biết của mình nên đã phản (bội tình) lời dạy của cha ông. Tổ tiên ta dạy rằng bần cùng sinh đạo tặc, đói thì đầu gối phải bò (hóa ra hèn). Cộng sản chủ trương vô sản chuyên chính, biến toàn dân thành giai cấp khổ rách áo ôm, ắt cả nước phải đi ăn cắp, ăn xin để sống. Sau năm 1954, chiến tranh chấm dứt, Miền Nam sống còn và trở nên thịnh vượng là nhờ sự viện trợ dồi dào của Hoa Kỳ về kinh tế, quân sự. Nhưng các nhà lãnh đạo chính trị, quân sự, tôn giáo đã không biết quý trọng hai chữ TỰ DO để gìn giữ nước, lại phân hóa, chia rẽ, ăn cơm quốc gia thờ ma cộng sản. Tổ tiên ta dạy: **“Đoàn kết thì sống; chia rẽ thì chết”**. Vì thế, nước Việt Nam Cộng Hòa mất vào tay cộng sản là do lũ bội tình đã phản lại lời dạy của cha ông.

Năm 1962, tôi được chính phủ Việt Nam Cộng Hòa gửi sang Hoa Kỳ học nghề lái máy bay quân sự. Người thầy dạy bay của tôi là Đại úy Charle Horton. Trước khi gia nhập Không Quân Hoa Kỳ, ông Horton là giáo sư dạy môn sử lớp 12. Vì thế ông Horton vừa là người thầy dạy tôi kỹ thuật phi hành, vừa dạy tôi môn lịch sử Hoa Kỳ. Ngày cuối tuần tôi thường xuyên ra nhà ông ở ngoài căn cứ vừa để biểu diễn vài món nhậu Việt Nam, vừa tìm hiểu về lịch sử nước Mỹ.

Khi còn học ở trường Việt Nam, tôi được các thầy dạy môn lịch sử thế giới căn cứ trên sách vở của Pháp nên có nhiều điều không đúng sự thật. Chẳng hạn, ông thầy Việt nói nước Mỹ được các vua chúa Âu châu dùng làm nơi để đày ải những phạm

nhân bất trị; là nơi mà bọn phiêu lưu, bọn cướp biển đi tìm vàng. Nhưng thực tế, những người ở Âu châu bị tù là vì họ chống lại sự thống trị của Vatican. Họ bị các chính quyền đạo Công Giáo ghép vào tội Thệ Phản (Protestant). Những người này thờ Chúa Jésus, nhưng họ không chấp nhận giới thần quyền Công giáo lợi dụng đạo để đàn áp đức tin của họ.

Khi Đại tướng George Washington đánh bại Thực dân Anh, giành độc lập, Ngài được những người phò tá đề nghị Ngài lên làm vua để ngang hàng với Đế quốc Anh. Ngài từ chối và đáp rằng Ngài muốn thiết lập tại miền Đất Hứa (Promised Land) một nền Cộng Hòa và lấy Kinh Thánh làm chuẩn mực đạo đức xã hội (In God We Trust). Ngài George Washington trở thành vị Tổng thống đầu tiên của Hoa Kỳ và chỉ làm hai nhiệm kỳ, mặc dầu các phò tá khuyên Ngài làm Tổng thống mãi đời. Ngài nói: *“Dù một người có tài ba xuất chúng, mà sau hai nhiệm kỳ làm Tổng thống thì cũng hết sáng kiến rồi”*. Lời nói của Ngài trở thành luật bất thành văn, Hiến pháp không quy định chức Tổng thống chỉ giới hạn hai nhiệm kỳ, nhưng các đời Tổng thống về sau đều noi gương Ngài. Cho đến khi Tổng thống Theodore Roosevelt viện cớ Thế chiến II mà làm Tổng thống 4 nhiệm kỳ. Do đó, Quốc hội phải tu chính Hiến pháp hạn chế chức vụ Tổng thống chỉ có hai nhiệm kỳ thôi. Chính vì sự quyết tâm thiết lập nền Cộng Hòa và không tham quyền cố vị, Ngài Washington được dân chúng suy tôn vị Cha Già Dân Tộc. Đó là những gì thầy Horton đã khái quát giảng cho tôi về giai đoạn lập quốc của Hoa Kỳ.

Chế độ lưỡng đảng của Hoa Kỳ hoạt động giống như cái đồng hồ quả lắc (pendule) lúc sang phải, lúc sang trái, nên tránh được tình trạng “lạc đường” quá xa. Các quyền Lập pháp, Hành pháp, Tư pháp độc lập, phục vụ quần chúng theo tôn chỉ: **“Of the People, By the People, For the People”** (Của dân, Bởi dân, Cho dân). Vì vậy các nhà chính trị phải trong sáng, đạo đức và giữ lời cam kết với nhân dân. Nếu vị dân cử nào không thực hành tôn chỉ nêu trên thì sẽ bị nhân dân truất phế bằng lá phiếu.

Ngoài ra còn có đệ tứ quyền (tự do báo chí) được tôn trọng tối đa. Tôn chỉ của truyền thông là **“Fair, Balance, Accuracy”** (Vô tư, Công bằng, Chính xác). Báo chí tuy không có quyền bỏ tù ai, nhưng là cơ quan điều tra, phanh phui sự vi phạm của quan chức nào có âm mưu thủ lợi riêng mà quên quyền lợi tối thượng Tổ Quốc. Nhờ đó, Hoa Kỳ là nước có cuộc cách mạng thường trực và nền dân chủ lâu dài nhất thế giới, tuy sinh sau đẻ muộn. Nền Cộng Hòa của Pháp chỉ kéo dài được 10 năm (1789 – 1799) thì trở lại Quân chủ, rồi đổ lên đổ xuống. Tới khi De Gaulle làm Tổng thống là nền Đệ ngũ Cộng Hòa.

Tôi nói với thầy Horton: “Người khai sinh ra nền Cộng Hòa Mỹ đã đề ra những tôn chỉ nêu trên và không tham quyền cố vị, rất xứng đáng là tấm gương sáng cho các quốc gia khác noi theo để thiết lập nền dân chủ. Nhưng người Mỹ còn kỳ thị người da đen thì xã hội Hoa Kỳ sẽ mất ổn định. Tôi thù ghét chủ nghĩa cộng sản, nhưng lời Karl Marx nói rằng nơi nào có bất công là nơi đó có nổi dậy, quả không sai”. Thầy Horton gật đầu đồng ý và tin rằng giấc mơ của nhà đấu tranh dân quyền Martin Luther King sẽ được người da trắng ủng hộ trong một ngày gần đây.

Năm 2008, có hai nhân vật tranh nhau để được đảng Dân Chủ chọn làm ứng cử viên. Đó là Barack Obama và Hillary Clinton. Cuối cùng Obama được đề cử, mặc dầu anh ta chỉ là một thủ lĩnh cộng đồng và mới làm Thượng Nghị sĩ Quốc hội hai năm. Chắc hẳn quý anh chị còn nhớ bà Hillary khóc sướt mướt trong cuộc họp báo sau khi thua phiếu Obama, một người chẳng có tiếng tăm hay kinh nghiệm cầm quyền đáng kể? Bà oán trách truyền thông đã thiên vị Obama và bất công với bà.

Các lãnh đạo thế giới doan chắc Obama – một người da đen – sẽ không được dân chúng Mỹ bầu làm Tổng thống, bởi vì họ tin rằng người Hoa Kỳ vẫn còn nặng đầu óc kỳ thị Da Đen. Thế mà Obama đã thắng đương kim Thượng Nghị sĩ John McCain, một cựu phi công anh hùng trong chiến tranh Việt Nam, để trở thành Tổng thống Da Đen đầu tiên trong lịch sử Hoa Kỳ. Ông Barack Obama đắc cử là nhờ giới truyền thông tả khuynh (liberal) và những nhà tài phiệt Hồi giáo Trung Đông hoặc tỉ phú như George Soros hỗ trợ. Có một người da đen làm Tổng thống, Hoa Kỳ đã xóa đi cái mặc cảm kỳ thị trong quá khứ, nhưng tiếc thay người da đen đó là ông Barack Obama!

Quý anh chị sĩ quan gốc Việt trong Quân lực Hoa Kỳ thân mến,
Có lẽ anh chị sẽ hỏi tại sao tôi không đồng ý nạn kỳ thị chủng tộc của người Mỹ da trắng đối với người da đen, mà tôi lại cho rằng sự chọn lựa ông Barack Obama làm Tổng thống là điều đáng tiếc ư?

Bởi vì ông Obama là con của bà Stanley Ann Dunham, một phụ nữ Mỹ da trắng vô thần và của ông Hussein Onyango Obama – một du sinh Kenya Hồi giáo, về sau cũng trở thành vô thần – có tư tưởng cộng sản. Bỏ bỏ về Phi châu, Obama sang Indonesia sống với bố dượng người Nam Dương tên là Lolo Soetoro và học trường Hồi giáo tại đó. Khi lên 11, Obama trở về Hawaii, sống với bà ngoại và thụ huấn Frank Marshall Davis – một thủ lãnh cộng sản da đen. Bên ngoài Obama là một Protestant Christian, kết hôn với Michelle được nuôi dưỡng trong tín lý Methodist và về sau cả hai tham gia Trinity United Church of Christ do ông mục sư da đen Jeremiah Wright làm linh hướng. Ông Jeremiah Wright là người cực kỳ thù ghét nước Mỹ, từng hùng hổ quát “God Damn America” trong nhà thờ. Khởi đầu sự nghiệp chính trị, Obama chọn nhà của Bill Ayers, một giáo sư tả khuynh chống xã hội Mỹ bằng bạo lực, làm điểm xuất phát. Bầy nhóm của Obama đều là những nhà hoạt động thân Cộng.

Tôi không nghĩ ông Obama là người yêu nước Mỹ, vì tôi thấy trong một buổi lễ chào cờ Mỹ tại tiền đình Thượng Viện, mọi người đứng nghiêm, đặt một tay lên ngực; còn ông Obama thì buông thõng hai tay và không đứng yên, cứ đi lui đi tới. Đến khi Obama đắc cử Tổng thống, bà Michelle Obama mới tuyên bố: **“For the first time in my adult lifetime I am proud of my country?”** Như vậy cả hai vợ chồng Obama chẳng ưa gì nước Mỹ, chẳng tin vào Chúa Jesus, lại có tư tưởng cộng sản do Frank Marshall Davis truyền dạy. Cho nên, Obama đã cúi rạp mình để tỏ lòng sùng bái các ông vua Hồi giáo khi công du các xứ Trung Đông. Obama còn cấm nhân viên chính phủ dùng chữ “Radical Islamic Terrorist” (quân khủng bố Hồi giáo cực đoan) thì đủ biết Obama thiên về Hồi giáo quá rõ ràng. Mà kinh Coran của đạo Hồi coi kẻ nào không tin vào đấng tiên tri Muhammad đều đáng tội chết!

Sau khi Hillary thua Obama, hai vợ chồng Clinton đã ra sức ủng hộ Obama để đánh bại John McCain, nhằm đưa Obama vào Tòa Bạch Ốc, hầu nắm cái chức Bộ trưởng Ngoại giao, một chức vụ quyền lực chỉ sau Tổng thống. Năm 1992, Bill Clinton trở thành Tổng thống là do Bush Cha. Bởi vì Chủ tịch đảng Cộng Hòa lúc bấy giờ là Lee Atwater có đầy đủ trong tay hồ sơ bê bối đủ thứ chuyện từ tài chánh đến gái gú của Bill ở tiểu bang Arkansas. Lee Atwater đề nghị với Bush Cha đem sự bê bối của Bill ra sử dụng để triệt hạ uy tín đối thủ. Nhưng Bush Cha tỏ ra anh hùng mã thượng từ chối, vì điểm thăm dò quần chúng đánh giá thành tích ông rất cao, sau chiến dịch “Desert Storm” ở Trung Đông, khiến Bush Cha tin tưởng mình sẽ thắng Bill Clinton dễ dàng. Và lại, khẩu hiệu tranh cử của ông Bush Cha là “Kinder – Gentler Society”, nên không muốn dùng chiêu đánh dưới rốn để thắng địch thủ.

Hai vợ chồng Clinton là hai kẻ say mê quyền lực một cách điên dại, không còn có khả năng biết xấu hổ. Là vị Tổng thống của cường quốc số MỘT, lãnh đạo thế giới,

Bill mang cô gái trẻ Monica Lewinsky vào Tòa Bạch Ốc làm tình, thế mà Bill dám lên truyền hình chối bay chối biến rằng tôi không hề biết con nhỏ đó là ai. Cho đến khi cô gái tức giận vì gặp phải tên Sở Khanh, liền đưa chiếc váy còn dính tinh dịch của chàng để thí nghiệm DNA thì chàng mới bèn lên nhìn nhận. Đáng lý ra, Hillary phải khuyên chồng rời bỏ chức vụ, về sống ẩn dật một nơi thôn dã nào đó để theo thời gian mọi người sẽ quên chuyện ô nhục của mình. Ngược lại, cả hai vợ chồng cam tâm làm công cụ cho Obama, một vị Tổng thống của phe Tư bản tiếm nhiệm lý tưởng cộng sản và chấp nhận mục sư linh hướng của mình nguyên rửa Chúa Jesus trừng phạt nước Mỹ (God Damn America).

Patrick Kennedy Jr. (cha của Tổng thống Kennedy) từng nói: Ba điều kiện để trở thành Tổng thống Mỹ, thứ nhất là tiền, thứ hai là tiền và thứ ba cũng là tiền. Anh bần cố nông Mao Trạch Đông thì nói: “Quyền lực phát xuất từ họng súng”. Và phương châm hành động của cộng sản là: “Cứu cánh biện minh phương tiện” (The end justifies the means). Còn Hillary thay câu nói của Mao là “Quyền lực phát xuất từ đồng tiền”. Áp dụng phương châm hành động cộng sản, Hillary không từ chối bất cứ hành vi nào, dù tồi bại tới đâu, để đạt được mục đích cầm quyền.

Sự kiện bà Hillary dùng cái “Private Server” để làm tiền bất chính, dù nguy hại cho an ninh quốc gia, tôi nghi ngờ là có sự thông đồng của Obama. Tại sao tôi dám nghĩ như thế ư? Các anh chị còn nhớ khi nhà báo hỏi ông có hay biết gì về việc bà Hillary sử dụng cái “Private Server” thì Obama trả lời rằng ông chỉ biết điều ấy khi đọc tin trên báo. Nhưng Wikileaks tiết lộ cho ta biết Obama đã liên lạc email với Hillary 18 lần qua cái “server” riêng đó. Giống như Hillary, Obama cũng là ông tổ nói láo và bất chấp nguy hại cho nền an ninh quốc gia. Một thủy thủ tàu ngầm chỉ chụp hình phòng lái của tàu, mà đã bị ở tù một năm. Thế mà Hillary dùng Server riêng bất an ninh, dễ bị hacked thì chẳng sao. Không lẽ, một vị Tổng Tư lệnh Quân đội tương lai lại không ý thức an ninh quốc gia là cực kỳ quan trọng?

Cựu Đại tướng Colin Powell coi cái nhóm người trong ủy ban tranh cử của Hillary hoạt động giống như băng đảng Mafia. Mới đây Donald Trump gọi nhóm người ấy là Cartel. Nhân thể nhắc tới Đại tướng Colin Powell, tôi chợt nhớ đến Đại tướng Dương Văn Minh được Tổng thống Ngô Đình Diệm thăng chức Tướng, về sau bị thất sủng vì lem nhem trong vụ tịch thu tài sản của Bình Xuyên, thì Dương Văn Minh toa rập với đám phản Tướng để giết chết chủ soái cũ của mình, khiến cho chế độ Miền Nam dần dần sụp đổ từ đó. Colin Powell, một người da đen nghèo khổ đến từ Jamaica, gia nhập Quân đội Hoa Kỳ, được Tướng Alexander Haig đem vào làm việc ở Hội đồng An Ninh Quốc Gia dưới thời Tổng thống Nixon, được Bush Cha thăng chức Đại tướng, làm Chủ tịch Liên Quân (Chairman of Joint Chief of Staff) và được Bush Con cho làm Ngoại trưởng. Thế mà sau đó lại hai lần bỏ phiếu cho Obama làm Tổng thống và hứa hẹn sẽ bầu cho Hillary, mặc dầu ông Tướng biết chắc chắn phe Dân Chủ chỉ lợi dụng người Da Đen; chứ không thực tâm làm thăng tiến giáo dục và kinh tế cho người Da Đen. Ngoài ra, ông còn ví bằng nhóm Hillary hoạt động như Mafia, chỉ biết tiền với tiền, chứ không coi an ninh quốc gia ra gì mà ông vẫn ủng hộ, thì tôi đánh giá ông cựu Tổng Tham mưu trưởng Liên quân, ông cựu Ngoại trưởng cũng là loại phản tướng như Dương Văn Minh.

Đảng Cộng Hòa có những thủ lãnh rất tồi, vì đã không nhìn thấy Obama và đảng Dân Chủ đang toa rập (collude) nhau làm hại nước Mỹ, lại kịch liệt chống Donald Trump. Những ứng cử viên như Jeb Bush, Ted Cruz, John Kasich, Lindsey Graham đã đặt bút ký vào bản cam kết sẽ ủng hộ người nào được đảng đề cử ra tranh chức Tổng thống, thì lại phản bội lời hứa của mình. Mitt Romney, ứng cử viên Cộng Hòa bị Obama đánh bại năm 2012, từng được Trump ủng hộ, lại là người đầu tiên chống Trump và âm mưu dùng điều lệ đảng để truất phế Trump trong dịp Đại Hội

(Convention). Donald Trump chê bộ máy cầm quyền của cả hai đảng Dân Chủ và Cộng Hòa đều thối nát (rig) là đúng. Đảng Cộng Hòa đã được nhân dân bầu cho có đa số trong lưỡng viện Quốc Hội, nhưng không đẩy lùi nổi Obamacare, không ngăn được Obama bí mật trả tiền chuộc (ransom) cho Iran, một nước bảo trợ quân khủng bố, thì kể như đảng Cộng Hòa bất lực trước sự khuyh đảo của Obama.

Các thủ lãnh Cộng Hòa chống Donald Trump cho rằng Trump không phải bảo thủ (conservative). Thử hỏi những chương trình do Trump đưa ra trong bản “Contract with the American” ở Gettysburg, Pennsylvania, chưa đủ làm cho họ hài lòng hay sao? Chẳng hơn chủ trương của Hillary mở cửa biên giới phía Nam để cho quân cướp, quân buôn lậu ma túy tự do vào Mỹ ư? Cho nhập cư dân Hồi giáo Trung Đông hàng trăm ngàn mà không có phương cách kiểm tra lý lịch thì làm sao chống khủng bố?

Bọn truyền thông khuyh tả đều phản lại tôn chỉ **“Fair, Balance, Accuracy”**, thiên vị (bias) một cách trắng trợn. Bob Woodward, người ký giả của tờ Washington Post phanh phui vụ Watergate của Nixon vào năm 1972, đã tiết lộ với O’Reilly của đài truyền hình Fox News như sau: *“Khi được tin Trump được đảng Cộng Hòa đề cử làm ứng viên Tổng thống, Washington Post đặc phái 20 ký giả nỗ lực đào xới những thông tin có hại cho Trump.”* Đặc biệt tờ New York Times, tờ báo đã đăng bài quảng cáo lếu láo của nhà sư (!) Nhất Hạnh trong vụ khủng bố 911, vu khống phi cơ Mỹ dội bom giết 300 ngàn người dân vô tội, là một tờ báo vì đồng tiền để đảng tả một thông tin dối trá của kẻ bất lương, bất chấp sự thực, cực tả chống đảng Cộng Hòa một cách quyết liệt. Những vụ xì-căng-đan của Hillary liên tiếp xảy ra thì họ chỉ nói thoáng qua. Trong khi cái chuyện Donald Trump nói năng khiếm nhã với một cô gái từ 11 năm trước thì họ làm như chuyện trời sập. Dưới đây là danh sách của những ký giả được mời ăn nhậu tại tư gia của John Podesta để viết bài ủng hộ Hillary và bôi nhọ Donald Trump. Chẳng hay mỗi người trong bọn họ có được phát phong bì lì xì không? Nói chung, những người làm truyền thông tả khuyh này đều vô đạo đức vì thiếu vô tư và lương thiện.

Hãng tin ABC có: Cecilia Vega, David Muir, Diane Sawyer, George Stephanopolus, Jon Karl

Hãng tin Bloomberg có: John Heillman, Mark Halperin.

Hãng tin CBS có: Noah O’Donnell, Vicki Gordon.

Hãng tin CNN có: Brianna Keilar, David Chalian, Gloria Borger, Jeff Zelan, John Berman, Kate Bouldan, Mark Preston, Sam Feist.

Hãng tin Daily Beast có: Jackie Kucinich.

Hãng tin GPG có: Mike Fielman.

Hãng tin Huffington Post: Whitney Snyder.

Hãng tin More có: Betsy Fisher Martin.

Hãng tin MSNBC có Alex Wagner, Beth Fouhy, Phil Griffin, Rachel Maddow, Rachel Racusen.

Hãng tin có: Savannah Guthrie.

Hãng tin New Yorker có: Ryan Liza.

Hãng tin New York Times có: Amy Chozok, Gail Collins, Jonathan Martin, Maggie Haberman, Pat Healy.

Hãng tin People có: Sandra Sobieraj Westwall.

Hãng tin Politico có: Glenn Thrush, Mike Allen.

Hãng tin Vice có: Alyssa Mastramonoco.

Hãng tin Vox có: John Allen.

Tôi phải liệt kê danh sách những ký giả của các hãng tin thuộc xu hướng liberal (phóng túng) để quý anh chị thấy rằng lực lượng truyền thông tả phái có chủ trương ủng hộ bà Hillary bất kể đúng sai. Cái tội bao che đàn em của Nixon trong vụ Watergate năm 1972 đầu tệ hại bằng sự dối trá của Hillary dùng Server riêng không được bảo mật để cho đối phương có thể xâm nhập? Thế mà phía đảng Cộng Hòa lúc bấy giờ có Nghị sĩ Barry Goldwater cầm đầu một nhóm dân cử của đảng mình ở lưỡng viện Quốc Hội đòi truất phế Nixon. Còn bây giờ, cái tội của Hillary xóa 33 ngàn email, hối lộ vợ viên chức FBI – ông Andrew McCabe – phụ trách điều tra vụ email của bà với giá 675 ngàn đô-la mà không ai thấy có một ông bà dân cử Dân chủ nào ở lưỡng viện Quốc Hội có một lời phê phán đạo đức gà nhà. Đáng lý ra Obama phải cách chức Hillary trong vụ Benghazi đã vô trách nhiệm trước 600 lời kêu cứu của ông Đại sứ Chris Stevens mà Hillary không đáp ứng, mới phải. Trái lại, Obama dùng phương tiện quốc gia dành riêng cho Tổng thống để đi vận động cho Hillary một cách cuồng nhiệt. Quý anh chị có biết tại sao xưa nay chưa có vị Tổng thống đương nhiệm nào làm như Obama không? Tại vì Obama muốn vợ chồng Clinton là công cụ của mình, giúp Hillary đắc cử để bà tiếp tục thi hành chủ trương của mình mà thôi. Obama làm Tổng thống, nhưng sau gần 8 năm, số người da đen lĩnh trợ cấp xã hội gia tăng, mức nghèo khó đông hơn, tội phạm nhiều hơn. Obama còn ủng hộ khẩu hiệu “Black Life Matters”, khiến cho một người cảnh sát da đen ở Dallas đâm đơn kiện Obama về tội chia rẽ chủng tộc.

Lenin lập đảng cộng sản như một hội kín gồm những người có âm mưu đen tối, chuyên môn sử dụng blackmail để buộc đối tượng làm việc cho mình. Chẳng hạn, luật sư Nguyễn Hữu Thọ chẳng phải là cộng sản, nhưng bị gài làm công cụ cho cộng sản với chức Chủ tịch Mặt Trận Dân tộc Giải Phóng Miền Nam. Là đồ đệ của trùm cộng sản Mỹ – Frank Marshall Davis – chắc chắn Obama có thừa thủ đoạn blackmail để biến Hillary thành con rối cho mình.

Cho Hillary làm Bộ trưởng Ngoại giao, nhưng Obama gài vào một cô gái gốc Trung Đông theo đạo Hồi làm Bí thư riêng để theo dõi hành tung của Hillary. Đó là cô Huma Abedin, vợ của Anthony Weiner, một dân biểu Dân chủ ở New York ủng hộ Hillary hết mình. Là người được Obama cấy vào, Huma Abedin đã được dạy cách làm Hillary tin cậy, bà coi nàng như cô con gái thứ hai của mình. Trong máy tính của Huma Abedin có một Inbox gọi là Life Insurance chứa 10 ngàn email bí mật của Hillary. Nếu Hillary, khi trở thành Tổng thống, không tuân theo lệnh sai khiến của Obama thì hộp thư Life Insurance là con dao nhọn đâm vào yết hầu của bà. Chắc Hillary tức hộc máu mồm khi bà ta biết được sự thế này do Wikileaks tiết lộ? Thế mà Hillary đi vận động tranh cử vẫn tỉnh bơ, lớn tiếng hùng hổ thách thức Giám đốc FBI James Comey bạch hóa tất cả emails cho quần chúng biết. Một tài tử chiếu bóng ở Hollywood khen Hillary diễn xuất tài tình như một đại kịch sĩ. Còn tôi mỗi khi nhìn cái bản mặt sau lớp son phấn và sau nụ cười toe toét của Hillary, tôi có cảm tưởng bà giống như bộ mặt đạo đức giả của con quỷ Hồ Chí Minh có khả năng mê hoặc, lừa đảo cả một dân tộc.

Bố già Mafia, Don Corleon, nhân vật trong cuốn tiểu thuyết Godfather của nhà văn Mario Puzo khuyên các con mình với đại ý như sau: “Cái nghề ăn cướp giết người bằng súng, dao của Bố đã qua rồi các con ạ! Bây giờ các con hãy cố gắng học nghề làm luật sư, mặc quần áo đẹp, xách chiếc cặp Samsonite, vào ra chốn công quyền thì sẽ lợi hại hơn gấp trăm, gấp ngàn thằng ăn cướp”. Dĩ nhiên đó là lời khuyên vô đạo đức của một người cha ăn cướp. Trên đời vẫn có nhiều luật sư lương thiện. Bill và Hillary Clinton cùng Barack Obama là những luật sư không có khả năng biết xấu hổ, khi sự nói dối của mình đã bại lộ mà cái mặt vẫn nhơn nhơn hết sức lố bịch.

Tổng thống Obama đã chính trị hóa Bộ Tư Pháp và cơ quan điều tra liên bang (FBI) để cho Hoa Kỳ không còn là quốc gia thượng tôn pháp luật. Những vụ “Pay to play” chứng tỏ bộ máy cầm quyền của Hoa Kỳ cũng thối nát, cũng ăn hối lộ như các quốc gia độc tài khác. Uy tín của Obama rất thấp so với các Tổng thống tiền nhiệm trước nhãn quan thế giới, bị khinh thường đến nỗi được Trung Cộng mời đến họp thượng đỉnh mà Chủ Ba Tàu Tập Cận Bình ra lệnh nhân viên không đem cầu thang ra để xuống, cũng đành lùi thủ bước xuống cầu thang đặt sau đuôi máy bay. Nếu dân Mỹ bầu một chị đàn bà nói dối một cách trơ trẽn – Hillary Clinton – lên làm Tổng thống thì nước Mỹ chẳng còn có thể thống gì nữa cả!

Một khi nước Mỹ đánh mất vai trò lãnh đạo thế giới thì nước Mỹ sẽ bị Nga, Trung Cộng lấn chiếm ảnh hưởng, bắt chẹt nhiều phương diện. Là một cường quốc quân sự hùng mạnh, nhưng bị cùng đường, tất nhiên Hoa Kỳ phải sử dụng chiến tranh để phá vòng vây. Đại chiến III ắt sẽ phải xảy ra.

Trump theo chủ trương của Tổng thống Reagan – Hòa Bình trong sức mạnh (Peace thru Strength) – thì không quốc gia nào dám giỡn mặt, ắt thế giới có hòa bình. Bởi vậy mới có 200 Tướng lĩnh, Đô Đốc ủng hộ Donald Trump. Tổ tiên ta dạy “An cư, lạc nghiệp” là vô cùng chí lý. Người Mỹ phải học.

Bọn lai căng, lũ bội tình Việt Nam xuống tay giết chết Tổng thống Ngô Đình Diệm là thời điểm nền Cộng Hòa của Việt Nam dần đi vào sự tiêu vong. Những phần tử liberal, tả khuynh Mỹ phản lại những giá trị của Tổ tiên họ đã thể hiện từ bao đời, ắt Hoa Kỳ cũng sẽ không tránh khỏi họa diệt vong.

Nước Việt Nam bị quỷ cộng sản ám, không nhìn thấy tai họa trước mắt, nên bị rơi vào cuộc nội chiến huynh đệ tương tàn. Hoa Kỳ cũng đang bị quỷ ám – lũ truyền thông khuynh tả dối gạt – cũng bị rơi vào cuộc nội chiến giữa hai phe bôi tro trát trấu lên mặt nhau, chẳng còn bên nào có đủ uy tín lãnh đạo thế giới. Tôi cầu mong những thông tin do Wikileaks tiết lộ sẽ làm cho những người Mỹ yêu nước, có trách nhiệm hãy thức tỉnh quần chúng để nhìn ra âm mưu xấu xa của bọn truyền thông bợm.

Anh chị quân nhân gốc Việt trong Quân lực Hoa Kỳ thân mến,
Ngày này, 53 năm trước, Tổng thống Ngô Đình Diệm bị mệnh chung do bọn phản bội. Tôi viết bài này để tưởng niệm anh hồn của một chí sĩ vì quốc vong thân. Vả để chứng minh với quý anh chị rằng sự phản bội nào cũng gây nên tai họa không thể lường được. Nếu mai này các anh chị chẳng may bị lãnh đạo bởi một Tổng Tư lệnh bất tài, không có thành tích nào đáng kể trong hơn 30 năm có quyền trong tay, chỉ có mỗi một cái tài nói dối leo lẻo thì đó là điều đáng buồn cho sự hy sinh của quý anh chị.

Trước những xáo trộn liên tục ở Việt Nam hồi trước 1975, tôi đã nhiều lần tự hỏi: “Nước mình rồi sẽ ra sao?”. Bây giờ trong tình hình của nước Mỹ chia rẽ trầm trọng, tôi cũng tự hỏi “Nước Mỹ rồi sẽ ra sao?”

Thân ái,
Bằng Phong Đặng Văn Âu.
Bangphong033@gmail.com
[714 – 276 – 5600](tel:714-276-5600)

Chuyển Đến: Nông Phú

Ngày 6/11/2016

www.vietnamvanhien.net